

Spænding fra 98—94, men nu forandres den fra 98—86. Det vil have den Følge, at en Del af de Sukkere, som nu i Øjeblikket indføres til 4 Øre pr. Kilo, fremtidig vil fordre en Told af $6\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo, og det vil for mange af disse Sukkeres Vedkommende blive umuligt at indføre dem. Jeg antager derfor, at Position 241 til 4 Øre vil blive uden nævneværdig Betydning, jeg tror overhovedet ikke, at der vil blive indført Sukker, som kommer ind under denne Position.

Dernæst er der jo det enkelte Raffinaderi, som jeg berørte ved 2den Behandling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag i Dag, det vilde kun føre til Gentagelser, men jeg vil udtale det Haab efter de faldne Udtalelser, at der dog muligvis vil kunne findes Midler til at forebygge, at dette Raffinaderi bliver nødt til at standse sin Virksomhed. Den højtærede Finansminister bad om at lægge Mærke til, at efter den vedtagne Ændring til Toldlovens § 2 vil det maaske blive muligt for dette Raffinaderi at forsyne sig med vestindisk Sukker, som altsaa faar en Moderation i Indførselstolden. Jeg forstod ikke Ministeren den Gang, og jeg forstaa ham ikke fremdeles. Sagen er den, at dette Raffinaderi ikke kan faa noget Monopol paa at købe de vestindiske Sukkere, som blive førte her til Landet. Der bliver fuldstændig fri Konkurrence mellem Raffinaderierne og Importørerne, og disse ville selvfølgelig hver for sig i deres Beregninger tage den reducerede Told i Betragtning, saaledes at den, der kan betale mest, selvfølgelig faar det. Det er jo heller ikke Meningen, at denne Toldreduktion skal komme Køberne til gode, det er Meningen, at denne Reduktion af $33\frac{1}{3}$ pCt. skulde komme de vestindiske Sukkerdyrkere til gode.

Jeg benytter Lejligheden til at bringe den højtærede Finansminister en Tak, fordi han stillede det Ændringsforslag om en Reduktion af Toldafgiften for forskellige vestindiske Varer, da ogsaa navnlig for Sukker. Det var et Punkt, jeg tillod mig at fremdrage i Fjor under Lovens første Behandling. Uden at jeg selvfølgelig har nogen Mening om, at det skulde have bidraget dertil, er jeg dog glad ved, at denne Ændring er kommen og er bleven vedtaget her i Tinget, og jeg nærer det Haab, at dette maa faa samme gode Modtagelse i det andet Ting, saaledes at vore vestindiske Kolonier dog kunne faa nogen Reduktion i Tolden.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Da jeg desværre ska lyvære nærværende ved Forhandlingerne i det andet Ting, kan jeg ikke blive her ret længe; men jeg skal gøre et Par enkelte Bemærkninger til, hvad det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) sagde. Først sagde det ærede Medlem, at Købmændene vilde komme til at lide under, at vi vare gaaede over til Polarisation. Det er mig bekendt, at man fra de paagældende Importørers Side oprindelig var Modstandere heraf; men jeg maa dog meddele det høje Ting, at da jeg sidst konfererede med Importørerne, havde de skiftet Mening, og deres Deputation udtalte for mig det Ønske, at man nu maatte gaa over til Polarisation, efter at det havde vist sig, at disse Standardprøver, som man hidtil er gaaet efter, vare ret svingende, og at det kunde afstedkomme store Ulemper for dem.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om det vestindiske Sukker er det jo ganske vist saaledes, at Raffinaderiet i Larsbjørnstræde ikke kan faa Eneret til det Sukker, som kan indføres til en lavere Told. Men det, det ærede Medlem anker over; er jo, at der ikke mere bliver Adgang for dette Raffinaderi til at faa fremmed Sukker til en lavere Told, til den lavere Told, som de hidtil have kunnet faa det til, eller rettere saaledes, at Forskellen mellem Tolden paa det uraffinerede og det raffinerede Produkt bliver mindre nu, end den har været tidligere. Der har jo heller ikke hidtil været noget Monopol for Raffinaderiet i Larsbjørnstræde paa at tage det udenlandske Sukker, som blev indført her. Men det, som sker ved Ændringen til § 2, er jo, at der bliver skabt en Mulighed for, at denne vor eneste Virksomhed i Retning af at raffinere fremmed Sukker kan faa dette Sukker ind til en mindre Told end den normale, der er fastsat i Loven. Det kan ikke nægtes, at det er dog i det mindste en ret betydelig Chance, der her gives dette Raffinaderi, og jeg mener ogsaa, at det er en Chance, der er tilstrækkelig stor til, at den vil kunne bevare Raffinaderiet.

Tolderlund: Den højtærede Finansminister udtalte, at denne Reduktion, som finder Sted i Tolden, var jo aldrig kommen Køberne til gode. Konkurrencen er jo saaledes, at denne Trediedel af Indførselstolden bliver medregnet i deres Køb. Den vil og bør ogsaa komme Sukkerrørdyrkerne i Vestindien til gode; det er jo ogsaa Hensigten, og det bliver ogsaa det, som vil ske.